

Конвенција о правима детета, као први међународни документ који има обавезујућу снагу и који се посебно и свеобухватно бави правима детета, уводи појам детета као "субјекта права", по којем су права детета неotuђива, нису израз добре воље добронамерних одраслих, не поклањају се и не ускраћују, као награда и казна, односно дете није више схваћено само као пасивни прималац помоћи и заштите одраслих.

Ако схватање партиципације ставимо у контекст Конвенције о правима детета, оно се може изразити на следећи начин: Дете има право да прима и добија информације, предузима активности, односно да изрази своје мишљење, да његово мишљење буде уважено и да учествује у доношењу свих одлука у стварима које га се непосредно тичу, односно које су за њега важне, као и могућност удруживања са другима.

Ко и како учествује у партиципацији? У партиципацији учествују и деца и одрасли - заједно. Сарадња деце тј. младих и одраслих неопходна је да би се што успешније донела и спроводила нека одлука, јер: 1. Ако партиципацију чине и деца и одрасли, то значи да више не говоримо о свету у коме само одрасли знају шта је за децу најбоље, већ говоримо о свету у коме деца имају могућност да и сама то изразе. 2. Одрасли не треба да "дају деци право да изразе своје мишљење..." већ да науче како да саслушају и уваже то мишљење. 3. Двосмеран активан однос учесника подразумева и поделу одговорности, а то значи да више не говоримо о свету у коме се само одрасли сматрају потпуно одговорним за одлуке (у широком смислу речи), већ о свету у коме се стварају претпоставке да и деца преузму одговорности у складу са својим степеном зрелости. 4. Млади који укључују одрасле у процес доношења одлука које су за њих битне развијају сопствене капацитете. Они се на овај начин уче новим вештинама и развијају нова знања која им помажу у будућем раду. - Више о овој теми можете прочитати на:

https://www.cipcentar.org/i_roditelji_se_pitaju/PDF/participacija%20dece%20i%20mladih/NauciPoentiraj.pdf